

TIMES & COLT

OBČASNÍK KAMARÁDŮ STARÉ ŘEKY

© KSŘ Beroun – neprodejné

32

Text: Baron, Noha, Dita

23. února 2019

Vítek, Panák a další....

Z TAJNOSTÍ ŽIŽKOVSKÉHO PODSVĚTÍ

Podivné praktiky na trhu s nápoji v republice Žižkov

Ano, Východopražská vrchovina s dominantou hory Vítkov, s hřebenem Žižkovských pecí se stala kolébkou odboje proti Pragocentrismu. Obyvatelé této enklávy neskrývali své opovržení vůči obyvatelům Vinohrad, Vršovic, Nuslí, Karlína, Libně, o Novém městě pražském nemluvě. Tento svobodomyšlný, rázovitý lid se rozhodl vybudovat svoji vlastní nezávislou republiku. Ve všech žižkovských hospodách, pajzlech a putykách, probíhala všelidová diskuze, občas doprovázena řinkotem rozbitých püllitrů a rachotem rozlámaných židlí. Svobodná republika byla vyhlášena, byla ustavena sněmovna pardálů.

Na jednom z prvních zasedání této ctihodné instituce byl v souladu se světovým trendem navržen zákon o prohibici, byl naprostou většinou schválen hned v prvním čtení. Zákon zapovídal výrobu, dovoz, prodej, užívání nealkoholických nápojů. Žižkov bude očištěn od všech sodovek, minerálek, limonád, grenadin, moštů, šřáv. Jak je historicky dokázáno, co je zakázáno to láká.

Okamžitě se skokově zvýšil zájem o tyto zavržení hodné nápoje. Jak se praví, „kde je poptávka tam je nabídka“. Této nerovnováhy trhu se snaží využít nadnárodní organizace se sídly na dálném východě. Velečtý gentleman Harry MI-KO-TTA též známý jako Žlutá bestie hodlá v hospodě U Kulatý báby v Řehořově ulici uspořádat, Čínsko-Žižkovské obchodní fórum. Tento prohnaný orientálec doufá ve vybudování herbábné stezky, po které by do republiky dodával zakázané, a přesto tolik žádané nealkoholické nápoje. Oponent pana MI-KO-TTY známý Žižkovský patriot a gangster, ALL KAPON, jinak též známý jako Alojz Kapoun se svým syndikátem nehodlá připustit hegemonii orientálců na trhu s tímto kontrabandem. Naším investigativním novinářům se podařilo z kruhů blízkých asijským diplomatickým kruhům vytěžit informaci, že Harry MI-KO-TTA má zájmy i v oblasti esoteriky, věštění a vykládání snů. Aktivitami obou výše jmenovaných gentlemanů se intenzivně zabývá zvláštní útvar Žižkovského Scotlant Yardu, pod vedením zkušeného inspektora Chocholouška. Na vyšetřování dohlíží sám policejní prefekt sir Bublana. O tuto frapantní záležitost jeví zájem i majitel soukromé nebezpečnostní agentury Franta Bydlo a jeho asistent pes Clifton. O situaci na černém trhu s nealkoholickými nápoji a podezřelými aktivitami Harryho MI-KO-TTY i ALL KAPONA vás budeme průběžně informovat.

Zpravodaj hospodářské redakce našeho občasníku je účasten na velkolepém Žižkovsko – Čínském obchodním fóru, které se konalo v krčmě u Kulaté Báby.

Vedoucí obou delegací ctihodný Al. Kapo známý též jako Lojza Kapoun za Spojené státy Žižkovské a velevážený Harry Mi-Kota za čínské Triády úspěšně to podniky z dálného východu se srdečně pozdravili. Pod vedením mediátora této mimořádné konference v historii vzájemných obchodních vztahů, slavného soukromého detektiva Franty Bydla, bylo přikročeno k projednávání složitých otázek obchodní výměny mezi oběma bandami. Ze strany Al. Kapouna je neustále poukazováno na agresivní rozšiřování vlivu Harryho Mi – Koty a jeho bandy. Pan Mi – Kota oponuje vzrůstajícím počtem padouchů v jeho službách a svoji povinností je nějak uživit. Přes složitost probíhajících jednání se obě strany dohodly, že se dohodnou.

O průběhu dalších jednání vás budeme informovat.

Žižkovsko - Čínské obchodní fórum

32. BÁL KAMARÁDŮ STARÉ ŘEKY

Už samotná pozvánka jasně nastínila, že i na bále KSŘ se bude pokračovat v oslavách 100 let trampingu.

"Přinášíme zprávu jasnou do každého campu, Čechy byly, jsou a budou vždycky Mekkou trampů."

Jak badatelé z Výzkumného ústavu trampingu zjistili, základy trampingu položili již Adam s Evou a další generace je následovaly. Ať už to byla pračlověčí tlupa, která si tenkrát ještě místo buřtů opékala na klacku kus mamuta, Noe se svou družkou, kteří se přímo na sále postarali o pokračování svého rodu, Mojžíš a Izraelité, Praotec Čech se svými osadníky, Švejk, který za zvuků harmoniky protrampoval kus světa, Jára Cimrman, který se svým navigátorem došel až na severní pól...

Svoji přítomností nás na bále poctil i Tramp ze všech největší, který dorazil až z "Jú Es Ej".

A nezapomnělo se ani na naše osadnice - se základy společenského tance je seznámil úžasný taneční mistr, ze kterého ženy nemohly spustit oči a šel z náruče do náruče.

A pak už následovala zábava, tanec a tombola s hodnotnými cenami. K tanci i poslechu hráli Kamarádi staré řeky a Eldorádo.

Počátky trampingu

S načala ničevy nebylo..ni chuja... jen duch se vznášel nad vodami a vidět bylo ..nic. I řekl spasitel: budiž světlo! A světlo bylo...

Potom se tejden bavil všelijakostma při tvoření světa. V sobotu stvořil Adama a aby tomu nasadil korunu, sebral mu žebro a udělal mu Evu, aby se nenudil. Mohli všechno, jen ne jíst zakázaný ovoce – jestli to bylo kvůli postříkům nebo voskování v Kauflandu, není známo. Ale Eva chtěla jablko, a tak si kousli a vznikl první dědičnej hřích.

Vod tý doby maj chlapi rádi kalvados a ženský radši postel. Bůh je vyhnal z restaurací a jídelen tedy z RAJe na PRVNÍ VELKEJ VANDR neboli Tramp. Založili první osadu a množili se. A počat byl Kain a počat byl Ábel a počali ti co počali bábel, i ti co věří na čápa. Pilo se, smilnilo, nevěřilo, zkrátka nechodilo na sleziny, hádali se, fuj tajbl, a tak se pán naštvál a rozhodl se tomu učinit konec.

No a pozval si NOA .Měl osadu daleko od města a byl poměrně slušnej. Jehova mu řek takovou blbost, aby postavil loď na kopci. A začalo přšet, vody přibývalo. Všechno se to hrnulo do Archy a naposled stačil nabrat ještě párek trampů na novou ka-noe. Byly kdysi dnové, že i praotec Noe se bál...

Když voda odpadla, tak se všem ulevilo a začlo to znova. Zase se to množilo a pinožilo, až bylo na světě dětí jako smetí, a tak to začal faraon v Egyptě topit jako kořata. Mojžíš se už na to nemohl dívat, a tak vzal svůj národ nejvěrnějších a zdrhli v noci z Egypta na velkéj vandr. Ona ta Sinaj se dá přejít za tejden, ale to bylo moc jednoduchý, taky neměli žádnou mapu, a tak čundrovali sem a tam, až přišli k Rudýmu moři. Voni už je taky honili četníci, času nebylo na zbyť, a tak udělali zázrak a přebrodili, byli mokrá, ale čundr to byl pěkněj – 40ti letej.

Ale vraťme se do našich končin. Někde na východě, už tenkrát naši předci viděli, že to tam stojí za starou belu, snad tušili nějakěj Černobyl, a tak se vydali z bažin na západ.

Zpívali si: Je na západ cesta dlouhá a šli a šli až přišli na kopec. Starýho už bolely nohy, a tak si sednul, našel med, udělal medovinu. Pak přived starou na mlíko, no a z místa se už nehli.

Toť ta země zaslíbená!

Hle co je zde kempů, ode dneška budou Čechy, nový domov trampů.

A tak tady skejsli. Brácha Lech ten si neleh... šel dál... udělal dobře, ale to je jiná historie.

Vynechme Karla IV., v té době potomci prvních trampů vládli celé Evropské uniji, vynechme Habsburky, to byli padouři, a pojďme se podívat do doby, kdy se první trampové se vydali hledat nové kraje. A vyplňovat bílá místa na mapě. Ano, byl to sám Eskymo Welzl, který se vydal přes Sibiř a Novosibirské ostrovy a stal se náčelníkem Eskymáků, později vzal na tramp i našeho nejslavnějšího Čecha tehdy jako mladého badatele-Járu Da Cimrmana, kterého vzal na čundr až na Severní pól. Nejslavnější - tramp to je jasný, byl Josef Švejk. K jeho nejznámějším vandřům patří anabáze 1914, na své pouti se setkal se spoustou zajímavých osobností – když proberu celou trasu – Tábor – Budějovice, přes Písek, Radomyšl, Květov, Putim, bylo to víc jak 200km dlouhej vandr. A dostáváme se do doby, kdy skončila válka. Konečně svoboda! A tak trampové pochopitelně vyrazili do lesů. Ve svatojánských proudech vznikla osada Ztracenka.

„Osada stará je naše máma, osada stará neumře s náma, ta bude za sto let vyprávět, až my budem spát, kterak jí měl každý rád“

A už je to tady! Sto let uteklo jako voda. Přijel učitel tance až z Chicaga a ukázal svoje přednosti i vybavení. Rok oslav STOLETÉHO VÝROČÍ TRAMPINGU zahájil a přednesl zdravici na počest osadního bálu sám velký Donald TRUMP (čti Tramp) z pověření VUTH sepsal Baron

TROCHU OSADNÍCH ZPRÁV Z ROKU 2018

Tříkrálový pochod Stopařů 4.1.2018

Již tradiční akcí se mezi kamarády stal pochod, který pořádají Stopaři u příležitosti Tří králů.

Sešli jsme se v sobotu na Závodí, kde jsme se rozdělili na dvě party, jedna šla tradiční trasu Beroun-Sv. Ján-Srbsko. První zastávka byla u Dubu v Herinkách na čaj, kde se udělalo společné foto, další v Hostímě na polévku, v lomu u Kozle a poslední zastávka a konečná byla v Srbsku u Lva na pivo, kde se hrálo a i zpívalo.

Druhá parta šla podél vody a někteří členi této průkopnické skupiny se sešli s první skupinou na buřta v lomu, jiní až U Lva. Sic chvilka byla zima, posezení bylo jako vždy příjemné a přišli i Kašpar, Melichar i černochoch Baltazar.

Rybí maso je zdravé, protože obsahuje mnoho fosforu, který je smrtelně jedovatý.

Na Plešivci 14. 4. 2018

Ráno jsem dorazil jako první k osadnímu srubu, nebylo to nedochvilností ostatních, ale tím, že ta moje byla až přílišná. Čekání začalo utíkat, až když dorazil Jindra a začali jsme, alespoň připravovat dříví.

Pak už se to začalo scházet a když přijel i osadní „pan Lórenc“ (neříkejte mu, že jsem to napsal, nemá to oslovení rád), tak jsme se pustili do zdění zadní stěny srubu, která „malinko“ ohořela. No jo, prý byla na vítání jara malinko zima a tak to chtělo přitopit, jen nevím, jestli až tak moc. Jirka je mistr svého řemesla a tak na konci bylo dílo hotovo.

Práce šla od ruky ať už samotné zdění, řezání dříví nebo třeba i úklid, takže úspěšný den a to ještě nebyl u konce.

Já jsem na oběd přijal pozvání od Baronů a pak jsme se společně vrátili ke srubu, abychom vyčkali příjezdu Country radia.

Kamarádi nepřijeli s prázdnými rukama a tak se o ceny soutěžilo, holky házely na cíl.

Posílali jsme písničky na přání různým kamarádům, já osobně jsem to popletl, jak zákon káže, takže raději zůstanu u psaní a focení.

Závěr: „Den se povedl a bylo plno srandy!“ Víťá

Včelím medem neplýtváme, protože se nevyrábí, ale vzniká poctivou prací.

Vítání jara 17. 3. 2018

Ono se řekne „Vítání jara“, ale než jsem se ze Západočeské univerzity přes svůj šatník doplahočil na Plešivec, tak mi málem umrzly prsty na rukou, protože dnešní děti sice skoro sníh neznají, ale toho dne se klidně dalo i sánkovat a taky že Jindra jezdil jako čert. Já bohužel v tu chvíli seděl v posluchárně a tak už jsem viděl jen ty koleje všude okolo.

Proč, ale píšu o akci, na kterou jsem dorazil až k večeru?

Celý rok, během kterého jsem podnikal různá akce s osadou Kamarádi Staré řeky, se mě ptal táta s úsměvem na rtu, kde mám domovenku – „Já žádnou nemám a mít nebudu, nejsem přeci osadník.“ Ani by mě nenapadlo, že bych mohl být. No to se změnilo, už když jsem přicházel, říkali kamarádi okolo: „Jdeš pozdě, budou tě přijímat.“ a já na to s klidem odpověděl: „Ha ha, to mi říkal i táta.“

Byl to šok, když mi Pepík Patera, teď už můžu říkat NAŠ šerif, předal mou vlastní domovenku a nebudu lhát, měl jsem na krajíčku.

Nebyl jsem ale jediný, Dita s Liborem byli dochvilnější a tak jsou osadníky o pár hodin déle než já.

Dnes už jí s hrdostí nosím půl stopy pod levým ramenním švem.

Tak tolik k tomu : **MOCKRÁT DĚKUJI KAMARÁDI !!!** Víťá

Otvírání studánek T.O. Waikiki

14. 4. 2018 osada pořádala na mlýně v Chotíně jarní Otvírání studánky. Nevím, kolik těch studánek bylo, ale v sobotu kolem 18. hodiny studánky došly. Po poledni se všichni zapojili do známých soutěží: Kostky, kroužky...

Potulné divadlo bratří Churů předvedlo již 15. taškařici „PŘÍCHOD ČECHU!“, kterou napsal kamarád Bican. Magda hrála Libuši.

Na jiné ročníky Studánek se můžete podívat u kamarádů:

Lída - <https://lidka12.rajce.idnes.cz/>

Milena <https://mitiana.rajce.idnes.cz/>

Jerry <https://jerrysedyvilk.rajce.idnes.cz/>

a u již zemřelého kamaráda Buráka <https://burak353.rajce.idnes.cz/>.

Věřte, že za chvíli hledání v ostatních albech to stojí.

Tradice byla založena 16. 9. 2006, hrou Lípa z Waikiki.

https://burak353.rajce.idnes.cz/Divadlo_Lipa_z_Waikiki_16.9.2006/#Lipa_z_WAIKI jpg

Ohně míru 30. 4. 2018

Již od pravého poledne se osada připravovala na slet čarodějnic a ježibab, dříví bylo nadělané sice již z brigády, ale jistota je jistota a tak se ještě nějaké to klestí připravilo.

Kamarádi ze skupiny „Tři v trávě“ byli první, kdo začal hrát a tak bylo veselo, jak už je ostatně na osadě zvykem.

Samozřejmě nesmí chybět trampská omladina a tak přihopsala malá Klokanka a připlavali dva miniKapři.

Když trochu čas pokročil a dalo se usoudit, že dorazil dostatek kamarádů, spustilo se, s Baronem za osadu v čele, předávání „milodarů“ Jardovi, který slavil narozeniny. Že byste chtěli vědět kolikáté? No tak se ho zeptejte, já už to zapomněl.

Čekal jsem, kdo vytáhne nafukovací panu, no nakonec ta čarodějnice, byla jen z keramiky, prý když jí májí doma ostatní chlapy žijou, tak aby nezáviděl,

Pak už bylo jen veselo, zpívalo se a na Wimpiho počest se musely, jak jistě uznáte, jinak to nešlo, vypít ty basy piva, které dovezl.

Čarodějnice letos měly stávkou, a přestože se našli stávkokazky, jejich řada byla doplněna o arci-ježibabu Josefu Paterovou.

A já konečně vytáhl kamaráda od učebnic mezi slušné lidi, takže jako vždy: „Super akce!“ Vít'a

Jenkinsonův zákon: Beztek to nebude fungovat!

Zákon víceúčelových přístrojů:

Čím má výrobek méně funkcí, tím dokonaleji je splňuje.

Times a Colt blahopřeje:

Jojoviny

V roce 2018 Jára –Jo Jo s Věrou oslavili 30.výročí od svatby, takže gratulujeme a přejeme hodně popřát hodně štěstí. A Pozor Jo Jo se letos dožívá krásných 90 ti let.!!! To Bude jupíííííí!!!

16.6. Kuchynkovi zlatá svatba

Vesele.... i vážně... Von ten čas vopravdu letí... Tak tedy:osada gratuluje!!!

Albatros 18. 5. 2018

Sice je osadník Kamarádů Staré řeky, ale chatu má náš Wimpí na Albatrosu a tak jsem se vnutil k Drábíkům na výlet do tohoto krásného údolí.

Už jen cesta byla dobrodružná a zábavná, náš koráb řídil Pavel a já se Sašou jsme dělali navigátory, žádná mapa ani navigace, Drábice měla jen papírek s vesničkami, skrze které jsme měli projet, někdy najít ten správný ukazatel nebylo až tak snadné a tak jsme už několikrát sahalí po lékárně, ve které je příhodně skryta navigace.

Naštěstí jsme to našli a Jarda už na nás čekal na zápraží. Když jsme přecházeli lávku přes potok, ozvalo se od chaty: „Járku, jelito kroupový!“, Saša si původně myslela, že je Jarda nerudnej, ale když se otočila, pochopila, oč se jedná, mně prasknul popruh a spacák už si odplouval směrem na Davle.

Chvilku jsme poseděli u Wimpího a pak i s Pařezem a Loretou, vyrazili do „Pitny“ na vodu a chleba ... samozřejmě si dělám legraci po přivítání, představování a hubičkování, jsme zasedli ke stolu, který byl plný masa, salámů, sýrů a dalších pochutin. Dotaz zněl jasně: „Chutná ti pivo?“, to jestli o něj máš momentálně zájem, už bylo vedlejší.

Jak jinak se hrálo, zpívalo a chrastilo, ať už chrastítkem nebo sklenicí se solí... Já tam byla, pila, jedla ... Jakmile bude příležitost, rád se tam někdy zase podívám, doufám, že tentokrát nás z osady pojede více. Vít'a

O mrtvých jen dobře aneb 22 let

Odložte černé šerpy, protože pohřeb se nekona.

První narozeniny, které jsem slavil jako osadník, jsem málem sice probřečel, ale jen smíchy. Už dlouho se mi nestalo, aby mi někdo na narozeniny zpíval, snad naposled na prvním stupni ZŠ. Když se řeklo, že mi budou muset zazpívat, očekával jsem klasiku „Vít'a má narozeniny...“, ta ale byla nahrazena písničkou, kde se zpívá: „Než mě zahrabou, dejte whisky pít...“ a druhá vysvětluje, že oslavenec je vůl a stará kráva, naštěstí kamarádi jsou podle textu tolerantní a nevdají jim to.

Podtrženo sečteno všem kamarádům děkuji za hezkou oslavu, a přestože mě nejdřív pohřbili a pak i přes heslo: „O mrtvých jen dobře“ pomluvili, moc jsem si to užil.

Po přípítku, kdy jsem nejdříve musel vysvětlit, že neslavím svátek, protože se nejmenuji Maruška a chvilce zpívání, mě Standa odvezl domů. Vít'a

100. let trampingu

Výroční oheň Černá perla, Kamarádi Staré řeky a Medvědi

Po zdařilé oslavě stoletého výročí trampingu na Ztracence, se nezadržitelně blížil i výroční oheň, který, jsme připravovali s kamarády z Černé perly a příbramskou osadou Medvědi. Kluci makali už celé léto předem na Pelechu a tak jsme také přiložili ruku k dílu. Na potlach se sjelo víc jak 600 kamarádů z celého světa.

Každý si odnesl nejen nezapomenutelné zážitky, ale i ocenění a upomínky na toto vpravdě slavné výročí. Díky všem, kteří přiložili ruku k dílu

Loweryho princip:
Když to nejde po dobrém,
dělej to násilím.
Jestliže se to ulomí, šlo o
vadnou součástku.

Potlach Údolí děsu

28. 7. 2018 se konal potlach v Údolí děsu. Celé údolí žilo již po poledních hodinách. Hry byly v plném proudu a každý, kdo „Vrhnul“ do dálky, zdůrazňují, že koulí, dostal nějakou tu cenu, ať už sluchátka, nebo brýle.

Krátce po ukončení her, kdy se údolí začalo pomalu rozcházet, ať už k odpočinku na chatu nebo na klobásu k nádraží, přijeli další osadníci Kamarádů Staré řeky. Loni se tou dobou vyráželo na procházku údolím, ale v tomhle vedru? : „Psa bys nevyhnal, tím spíš žádný jezdec!“ Tak se všichni usadili a za chladivého pohlázení se vyprávělo.

Vedro bohužel nezamezilo jen procházce, ale způsobilo i to, že se nemohl zapálit slavnostní oheň, na který se všichni tak těšili, po úvodním slovu se zapálil jen menší buřtáček, nedá se svítit, alespoň že hymna nakonec zazněla.

Martička zde oslavila svátek, že gratulantů a především gratulantek bylo, nakonec jí osada musela s tou záplavou panáků pomáhat.

Ve výsledku to byl hezký večer, ono není nad trampskou muziku a pivo s kamarády. Víťa

Parník vyplouvá:

S Brdskou armádou vedenou Jirkou Brabánkem vyplouváme posledním kolesovým parníkem na Vltavě. Směr Slapy, Třeбенice, Svatojánské proudy... Ó jaká krása...

Nad Velkou se vznášely páry. Hrál se a veselilo, pozorovalo okolí. Poblíž Ztraceny – nádhera. Z přístavu na Slapech jsme se vydali po Povltavské stezce. Kafe u Blanky a Honzy Reicherdtových přišlo náramně vhod. A slunce pořád páliło.

Byla zkrátka to paráda. Škoda jen že jsme se museli s Brabánkem zkrátka rozloučit navždy... Vzpomínáme.

Ztracenka stoletá !!!

Neuvěřitelných 100let uběhlo od založení nejstarší naší osady- Ztraceny. Naše osada byla na seznamu pozvaných a tak jsme zahráli a slavili společně s osadou, Stejně tak jako potom i v Pikovicích kde se k oslavám sjela trampská čeládka z celého světa. Dík za pozvání a přejeme nejen Ztracence vše dobré do dalších let

FRANCIE 2018

Je ráno 10.9. 2019 znovu putujeme na jihozápad. Naším cílem je opět Alsasko Lotrinsko. Znovu vyplouváme z městečka Hesse, tentokrát opačným směrem do města Nancy. Plavba probíhala v pohodě, krajina kolem kanálu je trochu více průmyslová než v minulých letech, cíl plavby nám to vynahradil. Nancy je opravdu nádherné město plné paláců, soch, a nádherných kovaných mříží. Plavba byla také úžasným kulinářským zážitkem, o který se postarali místní restaurace i lodní kuchyně. Počasí nám oproti roku 2017 také přálo. Byla to jedna obrovská pohoda.

Divadlo T.O. Waikiki O Horymírovi

13. 10. 2018 jsme se sešli na osadním mlýně T.O. Waikiki v Chotině. Podzimní Zavírání studánek doprovázela veselá zábava a zvláště vykutálené soutěže, které nikdo nečekal. Házení kroužků, házení kostek a shazování plechovek. Soutěží jsem se také zúčastnila, ale v tak velké konkurenci 80ti borců jsem neměla šanci. K tomu dobrá muzika, dobrá zábava.

Po 16. hodině předvedlo Potulné divadlo bratří Churů hru „O Horymírovi“, kterou tentokrát napsal Radek. Rejža a zároveň náповěda Lád'a „Bican“ Burda si zahrál barda s přezdívkou - Jira Sek. Do konce prvního dějství se autoři drželi známé knižní předlohy, ale pak se to nějak zvrtilo. No co vám budu povídat! Celé to vlastně bylo o how...

Už se těším na jarní Otvírání studánek. Bude O Karkulce, a těch studánek bude taky hodně. Ahoj Mirka

Brigáda před potlachem

28. 9. se osadní dobrovolníci rozhodli, že tento den České státnosti a i celý víkend oslaví prací.

A tak se to začalo hezky sjíždět do Údolí zatracených.

Nejprve se vytvořilo několik menších skupin, zatím co holky sháněly materiál na věnce a já s Jirkou Jíchou jsme vyráběli nové a opravovali staré stoly, Standa Klokan získal VIP pracovní místo a pod vedením samotného šerifa osady Pepíka Barona se šlo vyhlídnout dřevo na lávku. Těžká práce se vyplatila.

Druhý den přijeli další pracanti a tak to šlo hezky od ruky.

K obědu nás pozval Jarďa v osadě přezdívaný Wimpi, moje maminka mu ale říká „Kouzelný dědeček“ a stále trvá na tom, že je jako dělaný do pohádky, který uvařil buřt-guláš, na chválu, a že jí bylo, odpovídal skromně: „Nepotřebuji slyšet, že je to výborný, hlavně jestli je to k jídlu!“ -> BYLO. Dokonce nechybělo moc a hrnec by byl i vylízaný, nakonec se jen vytřel chlebem.

Zužitkoval se materiál, který předchozí den připravila dvojice Baron-Klokan a tak byla lávka téměř hotova, zatímco si stará ještě dnes vesele trouchnivý ve křoví. Prakticky na stejném místě se rovnou opravila i závora.

Pak se připravovalo dříví, Pavel s Jirkou by našli ten správný strom, i kdyby snad museli na Mount Everest.

Čekali nás překvapení ve formě dvou návštěv, za Aničkou a její vnučkou přišli kluci, s tím že svůj tramp Beroun-Roztoky zakončí pomocí na naší brigádě. Ještě že přišli, začínalo toho být až až a navečer se k nám přidala skupina trempů i se svou omladinou a tak se dnes nejen povíдалo, ale i hrálo.

Slabší kusy, stejně jako včera odpadli již okolo osmé. Přiznávám se dobrovolně. A zase to dříví. Jak říká děda: „Dříví není nikdy dost.“ a tak se připravovalo dál! Návštěvníci zaplatili nájem tím, že byli také zapřaženi a pomohli se vztyčováním stožáru a úklidem dříví.

Poklidilo se údolí a odjíždělo směr Beroun. Vířa

52. Potlach

Kamarádů Staré řeky

I potlach v údolí Zatracených byl zasvěcen oslavám 100.výročí trampingu. Sjelo se mnoho kamarádů, slavilo se celý víkend, k chuti přišel i soudek od kamaráda Nařt'áka, soutěžilo se, hrálo i zpívalo

Potlachový oheň zapálila naše děvčata. Placky i camrátka si odnesli nejen vítězové odpoledních soutěží, ale i všichni kdo přispěli do večerního programu.

Cahnův axiom:
Selhaly-li všechny pokusy, je načase si přečíst návod.

Berounko má po 11.

Neuvěřitelných 11 let už osada pořádá adventní vánoční koncert nejen pro kamarády, ale i širokou veřejnost. Tentokrát byli našimi milými hosty Paběrky Marko Čermáka a houslistka Hanka Žáčková.

I tentokrát měl koncert patřičný ohlas a velkému zájmu diváctva se těšila zejména výstava z činnosti a akcí Kamarádů Staré řeky. Doufáme, že nám síly vydrží i do dalších let.

10.11. 2018 Celosvětový potlach - Texas

Měli jsme štěstí, že jsme se mohli účastnit i 10. a prý i posledního Celosvětového potlachu v Texasu.

Oslava k 100. letému výročí vzniku Československa, 100. letům trampingu a 50 ti letému odchodu mnoha kamarádů do exilu byla velkolepá.

Z naší osady se zúčastnili: Baron, Marta, Cariboo, Dan a Milan Petříček – syn a brácha našeho dlouholetého šerifa Rafíky a čestní členové osady Saper a Lenka.

Na potlachu jsme se neztratili, zahráli jsme, ve veselém vyprávění jsme si odnesli první cenu a veliké poděkování patřilo hlavně Kenymu, který pro celosvětový potlach namaloval a dodal 6 krásných cen. Baron

Svatoštěpánský pochod KSŘ 2018

Ráno se parta zkušených trampů a turistů sešla i s několika greenhorny na Berounském nádraží, odkud se jelo vlakem do Pustověti.

Následující trasu můžeme rozdělit na dvě části.

První „Do Údolí ztracených“ prořala zastávka nad Pustovětí, na malinkou svačinu i na něco ostřejšího. V údolí se opekly buřty, rozjeli různé debaty i vyprávění a než se skupina čítající více než 60 lidí a 5 psů rozešla, pořídilo se ještě skupinové foto.

FOTO ÚČASTNÍKŮ SVATOŠTĚPÁNSKÉHO POCHODU V ÚDOLÍ ZATRACENÝCH

Druhá „Do Roztok“ byla též rozdělena, nejdříve k poslechu hudby skupiny „Co zbylo“ a k pivu v Nezabudicích, zde někteří zůstali a jiní vyrazili na vlak do Roztok.

Naše skupina měla velký časový náskok a tak se stihlo ještě jedno „Rezavé potěšení“.

Jubilejní 40. pochod byl zábavný každý, kterého jsem se já zúčastnil. Jestli jste nebyli, tak to můžete za rok (26. 12. 2019) zkusit s námi.

DŮLEŽITÉ SDĚLENÍ

Redakce velice děkuje všem dopisovatelům a přispěvatelům.

Vzhledem k výjimečně velkému rozsahu a množství článků o dění v osadě v roce 2018, a bohužel k omezenému prostoru v novinách, je možné si ostatní články, které se sem nevešly, přečíst v rubrice T & C na:

www.kamaradistareky.cz